

RIKSDAGENS SVAR 38/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till betaltjänstlag samt vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till 2009 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till betaltjänstlag samt vissa lagar som har samband med den (RP 169/2009 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 4/2010 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att regeringen noga bevakar hur bestämmelserna påverkar utvecklingen av informationssamhället och utbudet av e-tjänster och i förekommande fall vidtar åtgärder för att ändra EU-lagstiftningen.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Betaltjänstlag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs det om informationskyldighet och avtalsvillkor som gäller betaltjänster och om genomförande av betaltjänster.

Denna lag ska tillämpas på följande betaltjänster:

- 1) tjänster för kontantinsättning på eller kontantuttag från betalkonton och åtgärder för förvaltning och tillhandahållande av betalkonton,
- 2) genomförande av betalningstransaktioner genom girering, genom överföring av medel till

tjänsteleverantörens betalkonto, genom direktdebitering eller med betalkort eller något annat betalningsinstrument,

- 3) utfärdande av betalningsinstrument,
- 4) inlösen som gäller betalningstransaktioner med betalningsinstrument,
- 5) penningförmedling,
- 6) genomförande av betalningstransaktioner där betalarens samtycke till transaktionen ges med mobiltelefon, dator eller någon annan teleterminalutrustning eller utrustning för informationsteknik och där betalningen görs till operatören för systemet eller nätet för telekommunikation eller informationsteknik vilken endast fungerar som förmedlare av betalningstransaktionen mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varan, tjänsten eller någon annan nyttinghet.

2 §

Tjänster utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande tjänster:

- 1) penningtransporter,
- 2) tjänster vid förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter där betalningsmottagaren ger betalaren kontanter som en del av betalningstransaktionen,
- 3) tjänster som baseras på instrument som kan användas för förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter endast i lokaler som instrumentets utfärdare använder eller med stöd av avtal med utfärdaren, antingen inom ett begränsat nätverk av leverantörer av nyttigheter eller för förvärv av bestämda nyttigheter.

3 §

Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:

- 1) förmedling av betalningar i samband med sådana avtal om försäljning eller köp av varor, tjänster eller andra nyttigheter som en handelsrepresentant som avses i lagen om handelsrepresentanter och försäljare (417/1992) eller motsvarande representant förhandlat fram eller ingått för sin huvudman,
- 2) betalningstransaktioner som grundar sig på checkar, dragna växlar, kuponger, resecheckar, skuldebrev eller postanvisningar i pappersform dragna på tjänsteleverantören i syfte att ställa medel till betalningsmottagarens förfogande,
- 3) betalningstransaktioner som genomförs inom ett betalningssystem eller ett system för avveckling av värdepapper mellan tjänsteleverantörer och avvecklingsagenter, centrala motparter, clearingorganisationer eller centralbanker och andra deltagare i systemet,
- 4) betalningstransaktioner som avser förvaltning, inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, företag för kollektiva investeringar,

kapitalförvaltningsbolag, företag som avses i 3 punkten eller andra företag som kan förvara värdepapper,

5) betalningstransaktioner mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, om den som förmedlar betaltjänsten hör till samma företagsgrupp, som bildas av ett i bokföringslagen (1336/1997) avsett moderföretag, dess dotterföretag och deras ägarintresseföretag som avses i 2 § 10 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004).

4 §

Undantag från informationsskyldigheten som följer av tjänsteleverantörens etableringsort och betalningstransaktionens valuta

Bestämmelserna i 12 § 5 och 7 punkten och 18 § om lämnande av uppgifter om genomförandetid och avgifter gäller inte betalningstransaktioner

1) där betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleverantör är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller

2) som genomförs i en annan valuta än euro eller valutan i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Trots bestämmelserna i 1 mom. ska tjänsteleverantören dock i situationer som avses i 12 och 18 § alltid informera betaltjänstanvändaren åtminstone om de avgifter som leverantören själv tar ut för genomförande av betalningstransaktionen och om möjligheten av att även övriga tjänsteleverantörer och förmedlare som deltar i genomförandet av betalningstransaktionen eventuellt tar ut avgifter för detta.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. gäller på motsvarande sätt 16, 17 och 22 § till den del som där föreskrivs om lämnande av uppgifter enligt 12 § 5 och 7 punkten.

Om betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleverantör som deltar i genomförandet av betalningstransaktionen är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska informationsskyldigheten enligt 19, 20 och 24 § tillämpas endast till den del som information kan

lämnas till en tjänsteleverantör inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, med beaktande av den information om betalningstransaktionen som kan fås av den utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet etablerade tjänsteleverantören.

5 §

Övriga begränsningar som följer av tjänsteleverantörens etableringsort och betalningstransaktionens valuta

Lagens 39, 45—48, 64, 65, 67, 70, 74, 79, 80 och 88 § ska inte tillämpas på betalningstransaktioner

1) där betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleverantör är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller

2) som genomförs i någon annan valuta än euro eller valutan i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Lagens 49, 51 och 52 § tillämpas inte på betalningstransaktioner som genomförs i någon annan valuta än euro eller valutan i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

6 §

Tillämpningsområdet för bestämmelserna om betalningens giltighet gentemot utomstående och dess rätta tidpunkt

Lagens 8 kap. tillämpas endast på betalningstransaktioner som genomförs genom girering eller direktdebitering.

7 §

Lagens tvingande natur

Avtalsvillkor genom vilka avvikelser görs från bestämmelserna i denna lag till nackdel för en betaltjänstanvändare är ogiltiga, om inte annat föreskrivs nedan.

Om betaltjänstanvändaren inte är konsument, får betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören avtala annat om de omständigheter som det föreskrivs om i 2 och 3 kap., 38 § 2 mom., 40 §

1—4 och 6 mom., 62, 64—67, 69, 71, 72, 76, 79 och 80 §. Dessutom kan parterna avtala om att avvika från den tidsfrist som anges i 70 §.

Betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören kan avtala annat om de omständigheter som det föreskrivs om i 47, 48, 52 och 88 §. Parterna kan dock inte förlänga den i 47 § avsedda tiden för genomförande av en betalningstransaktion mera än till fyra bankdagar från den tidpunkt då betalningsuppdraget togs emot.

Bestämmelserna i 3 mom. ska inte tillämpas på betalningstransaktioner

1) som genomförs i euro, eller

2) som inbegriper endast en valutakonvertering mellan euro och en annan valuta i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om valutan konverteras i staten i fråga och den gränsöverskridande betalningstransaktionens medel överförs i euro till Finland eller till en annan stat inom euroområdet.

8 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *betaltjänstanvändare* den som på basis av avtal med en tjänsteleverantör kan använda en betaltjänst i egenskap av antingen betalare eller betalningsmottagare,

2) *tjänsteleverantör* en fysisk person eller en enskild eller offentlig juridisk person som i syfte att få inkomst eller annan ekonomisk nytta yrkesmässigt tillhandahåller betaltjänster,

3) *betalningstransaktion* en åtgärd där medel överförs, tas ut eller ställs till förfogande,

4) *betalningsuppdrag* varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin tjänsteleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,

5) *betalkonto* ett konto som kan användas för betalningstransaktioner,

6) *girering* debitering av betalarens betalkonto på betalarens initiativ för att överföra medel till betalningsmottagarens betalkonto,

7) *direktdebitering* debitering av betalarens betalkonto på betalningsmottagarens initiativ för överföring av medel till betalningsmottagarens

betalkonto, när betalaren har gett mottagaren, mottagarens tjänsteleverantör eller betalarens egen tjänsteleverantör sitt samtycke till betalningstransaktionen,

8) *penningförmedling* en tjänst där tjänsteleverantören tar emot medel från en betalare utan att öppna betalkonto i betalarens eller betalningsmottagarens namn med avsikt uteslutande att överföra ett belopp som motsvarar de mottagna medlen till betalningsmottagaren eller en annan tjänsteleverantör som agerar på betalningsmottagarens vägnar eller där tjänsteleverantören tar emot medlen på betalningsmottagarens vägnar och ställer dem till betalningsmottagarens förfogande,

9) *betalningsinstrument* ett betalkort eller något annat personligt instrument eller någon annan personlig rutin eller en kombination av dessa som betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören har träffat avtal om att kan användas för betalningsuppdrag,

10) *innehavare av betalningsinstrument* den som beviljats rätt att använda ett betalningsinstrument,

11) *betalningsinstrument för låga belopp* betalningsinstrument

a) som enligt ett ramavtal endast kan användas till betalningstransaktioner på högst 30 euro eller, om betalningsinstrumentet endast kan användas till inhemska betalningstransaktioner, på högst 60 euro,

b) vars utgiftströskel enligt ramavtalet är högst 150 euro eller, om betalningsinstrumentet endast kan användas till inhemska betalningstransaktioner, högst 300 euro, eller

c) vars lagrade medel enligt ramavtalet inte får överstiga 150 euro eller, om betalningsinstrumentet endast kan användas till inhemska betalningstransaktioner, 500 euro,

12) *innehavare av ett betalningsinstrument för låga belopp* den som beviljats rätt att använda ett betalningsinstrument för låga belopp,

13) *ramavtal* ett kontoavtal eller något annat avtal som enskilda eller successiva betalningstransaktioner kan genomföras enligt,

14) *enstaka betalningstransaktion* betalningstransaktioner som inte omfattas av ett ramavtal,

15) *medel för distanskommunikation* telefon, post, television, datanät och andra medel som kan användas för att ingå avtal utan att parterna samtidigt är fysiskt närvarande på samma plats,

16) *medel* kontanter, på ett konto registrerat penningvärde och elektroniska pengar enligt 6 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007),

17) *valuteringsdag* den referenstidpunkt som används av en tjänsteleverantör för beräkning av räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto,

18) *bankdag* en dag då betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleverantör har öppet så att den för sin del kan genomföra en betalningstransaktion,

19) *unik identifikationskod* en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tjänsteleverantören fastställer för betaltjänstanvändaren och som användaren ska uppge för att identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto vid en betalningstransaktion,

20) *information på ett varaktigt sätt* givande av information till en betaltjänstanvändare personligen, skriftligen eller elektroniskt, så att denne kan bevara och återge den i oförändrad form,

21) *betalningssystem* ett på regler grundat system där ekonomiska åtaganden fastställs eller fullgörs eller betalningstransaktioner avvecklas.

9 §

Allmän bestämmelse om information och underrättelser

Tjänsteleverantören ska ge den information och de underrättelser som avses i denna lag till betaltjänstanvändaren i en klar och lättbegriplig form. Om parterna inte kommer överens om att använda något annat språk ska informationen och underrättelserna ges på finska eller svenska eller något annat officiellt språk i den stat där betaltjänsten tillhandahålls.

2 kap.

Informationsskyldighet

*Tjänsteleverantörens skyldighet att informera
om ramavtal*

10 §

Förhandsinformation

Tjänsteleverantören ska i god tid innan ett ramavtal ingås skriftligen eller på annat varaktigt sätt till betaltjänstanvändaren tillhandahålla den information som avses i 11—15 § om tjänsteleverantören, de betaltjänster som tillhandahålls, kommunikationen mellan parterna, förebyggande åtgärder, ansvarsfrågor och rättsmedel samt om hur ramavtalet kan ändras och hur det ska sägas upp.

Om ramavtalet på betaltjänstanvändarens begäran ingås med ett sådant medel för distanskommunikation som inte gör det möjligt att tillhandahålla informationen på det sätt som avses i 1 mom. innan avtalet ingås, ska informationen tillhandahållas betaltjänstanvändaren skriftligen eller på ett annat varaktigt sätt omedelbart efter det att ramavtalet har ingåtts.

11 §

Information om tjänsteleverantören

Följande information ska ges om tjänsteleverantören:

- 1) namn och huvudkontorets adress,
- 2) eventuell adress till en filial eller ett ombud i den stat där tjänsterna tillhandahålls,
- 3) e-postadress eller andra kontaktuppgifter som behövs i kommunikationen mellan betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören,
- 4) namnet på det offentliga register som gäller tjänsteleverantörens auktorisation samt tjänsteleverantörens företags- eller organisationsnummer eller motsvarande identifieringsuppgift i detta register,

5) namnet på den myndighet som övervakar tjänsteleverantörens verksamhet samt myndighetens kontaktuppgifter.

12 §

Information om betaltjänster

Följande information ska ges om betaltjänster:

- 1) en beskrivning av betaltjänstens huvuddrag,
- 2) en specifikation av den unika identifikationskod eller annan information som betaltjänstanvändaren måste ange för att ett betalningsuppdrag ska genomföras,
- 3) uppgift om hur betaltjänstanvändaren kan ge och återkalla sitt samtycke till att en betalningstransaktion genomförs,
- 4) uppgift om den tidpunkt när ett betalningsuppdrag anses mottaget samt uppgift om den tidsgräns som betalarens tjänsteleverantör eventuellt satt, varefter ett mottaget betalningsuppdrag anses ha mottagits följande bankdag,
- 5) uppgift om den maximala tid inom vilken en betaltjänst ska genomföras,
- 6) uppgift om huruvida avsikten är att det i ramavtalet ska avtalas om betalningsinstrumentets utgiftströsklar,
- 7) uppgift om det sammanlagda beloppet av de avgifter som tas ut av betaltjänstanvändaren och, när det är tillämpligt, en specificering av avgifterna,
- 8) uppgift om eventuell ränta och, när referensränta används, hur den tillämpliga räntan beräknas och relevant dag, index och annat underlag för att beräkna referensräntan,
- 9) uppgift om de växelkurser som ska tillämpas och, när referensväxelkurs används, relevant dag, index och annat underlag för att beräkna referensväxelkursen,
- 10) uppgift om ett eventuellt avtalsvillkor enligt vilket ändringar av räntan eller växelkursen tillämpas omedelbart samt en redogörelse för tjänsteleverantörens informationsskyldighet i detta fall.

13 §

Information om kommunikation mellan parter

Följande information ska ges om kommunikation mellan parter:

1) uppgift om de kommunikationsmedel som det enligt ramavtalet är meningen att parterna ska använda för information och underrättelser samt en redogörelse för de tekniska egenskaper som betaltjänstanvändarens utrustning ska ha,

2) uppgift om på vilket sätt och hur ofta den information som avses i denna lag ska ges till betaltjänstanvändaren,

3) uppgift om på vilket eller vilka språk ramavtalet ska ingås och vilket eller vilka språk som kan användas under avtalsförhållandet,

4) uppgift om betaltjänstanvändarens rätt att under avtalsförhållandet på begäran få ramavtalets villkor och den information som avses i 11—15 § skriftligen eller på ett annat varaktigt sätt.

14 §

Information om förebyggande åtgärder, ansvarsfrågor och rättsmedel

Följande information ska ges om förebyggande åtgärder, ansvarsfrågor och rättsmedel:

1) en redogörelse för vilka åtgärder innehavare av betalningsinstrument ska vidta för att skydda betalningsinstrumenten samt för hur tjänsteleverantören ska underrättas om att betalningsinstrument har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen,

2) en redogörelse för de omständigheter där tjänsteleverantören har rätt att förhindra att betalningsinstrument används, om avsikten är att i ramavtalet ta in ett villkor om saken,

3) en redogörelse för betaltjänstanvändarens ansvar för obehörig användning av betalningsinstrument och uppgift om ansvarsbeloppet,

4) uppgift om hur och inom vilken tid betaltjänstanvändaren ska underrätta tjänsteleverantören om obehöriga, icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner,

5) en redogörelse för tjänsteleverantörens ansvar för obehöriga, icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner,

6) en redogörelse för villkoren för återbetalning enligt 79 § och tidsfristen för begäran om återbetalning och en redogörelse för tjänsteleverantörens skyldigheter vid behandling av begäran om återbetalning,

7) uppgift om eventuella avtalsvillkor om tillämplig lag för ramavtalet och behörig domstol,

8) uppgift om möjligheten att anmäla tjänsteleverantörens förfarande till den myndighet som övervakar tjänsteleverantörens verksamhet och om möjligheten att föra en tvist som gäller ramavtalet till konsumenttvistenämnden eller något annat motsvarande organ.

15 §

Information om villkoren för ändring och uppsägning av ramavtal

Följande information ska ges om ändring och uppsägning av ramavtal:

1) uppgift om eventuella avtalsvillkor enligt vilka en betaltjänstanvändare ska anses ha godkänt tjänsteleverantörens förslag till ändrade avtalsvillkor, om användaren inte motsätter sig dem före den dag då de föreslås träda i kraft,

2) uppgift om ramavtalets löptid,

3) redogörelse för betaltjänstanvändarens och, om avsikten är att avtala om det, tjänsteleverantörens rätt att säga upp ramavtalet,

4) redogörelse för eventuella avtalsvillkor som gäller uppsägning.

16 §

Rätten till förhandsinformation och ramavtalets villkor under avtalsförhållandet

Beltjänstanvändaren har rätt att när som helst under avtalsförhållandet på begäran få den information som avses i 11—15 § och ramavtalets villkor av tjänsteleverantören skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

17 §

Förhandsinformation om betalningsinstrument för låga belopp

Med avvikelse från 10—15 § ska följande förhandsinformation ges om ramavtal som gäller betalningsinstrument för låga belopp:

- 1) en beskrivning av hur betalningsinstrumentet kan användas,
- 2) uppgift om avgifter som tas ut,
- 3) uppgift om betaltjänstanvändarens och tjänsteleverantörens ansvar enligt 14 § 3 och 5 punkten,
- 4) annan väsentlig information som behövs för att fatta ett motiverat beslut,
- 5) uppgift om hur betaltjänstanvändaren kan få sådan annan information som avses i 11—15 §.

Den information som avses i 1 mom. ska lämnas på det sätt som anges i 10 §. Tjänsteleverantören ska ge betaltjänstanvändaren tillgång till den information som avses i 11—15 § på ett lättåtkomligt sätt.

Tjänsteleverantörens skyldighet att informera om betalningstransaktioner enligt ramavtal

18 §

Information som ska ges betalaren före en betalningstransaktion

Om ett ramavtal om en betaltjänst har ingåtts, ska tjänsteleverantören på betalarens begäran före en enskild betalningstransaktion som en betalare har initierat informera om den tid inom vilken betalningstransaktionen genomförs och vilka avgifter som tas ut av betalaren samt, om möjligt, specificera avgifterna.

19 §

Information som ska ges betalaren om en genomförd betalningstransaktion

Tjänsteleverantören ska ge betalaren följande information om en betalningstransaktion som genomförts med stöd av ett ramavtal:

- 1) information som gör det möjligt för betalaren att identifiera betalningstransaktionen och, om möjligt, information om betalningsmottagaren,
- 2) uppgift om betalningstransaktionens belopp i den valuta som betalarens betalkonto debiteras med eller, om betalaren inte använder betalkonto, den valuta som avses i betalningsuppdraget,
- 3) uppgift om den växelkurs som använts vid en eventuell valutakonvertering och om betalningstransaktionens belopp efter denna konvertering,
- 4) uppgift om beloppet av de avgifter eller räntor som tas ut av betalaren och, om möjligt, en specificering av avgifterna,
- 5) uppgift om valuteringsdag för debiteringen av betalkontot eller, om betalaren inte använder betalkonto, den dag då betalningsuppdraget togs emot.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betalaren den information som avses i 1 mom. skriftligen eller på något annat varaktigt sätt eller varaktigt ge betalaren tillgång till den i enlighet med ramavtalet och på avtalade tider. I ramavtalet kan inte avtalas om att informationen får ges mera sällan än månatligen eller att betalaren får ges tillgång till den endast i ett datanät, om inte den information som hålls tillgänglig i varje enskilt fall omfattar minst det senast gångna året.

Om ramavtalet inte anger hur information enligt 1 mom. ska ges, ska tjänsteleverantören tillhandahålla informationen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt. Om det inte har avtalats hur ofta information ska ges, ska den ges utan onödigt dröjsmål efter det att betalningstransaktionen har debiterats betalarens betalkonto eller, om betalaren inte använder betalkonto, när tjänsteleverantören har tagit emot betalningsuppdraget.

20 §

Information som ska ges betalningsmottagaren om en genomförd betalningstransaktion

Tjänsteleverantören ska ge betalningsmottagaren följande information om en betalningstransaktion som genomförts med stöd av ett ramavtal:

- 1) information som gör det möjligt för betalningsmottagaren att identifiera betalningstransaktionen och, om möjligt, betalaren,
- 2) information som överförts tillsammans med betalningstransaktionen,
- 3) uppgift om betalningstransaktionens belopp i den valuta i vilken betalningsmottagarens betalkonto krediteras,
- 4) uppgift om den växelkurs som använts vid en eventuell valutakonvertering och om betalningstransaktionens belopp före konverteringen,
- 5) uppgift om beloppet av de avgifter eller räntor som tas ut av betalningsmottagaren och, om möjligt, en specificering av avgifterna,
- 6) uppgift om valuteringsdag för krediteringen av betalkontot.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betalningsmottagaren den information som avses i 1 mom. skriftligen eller på något annat varaktigt sätt eller på ett varaktigt sätt ge betalningsmottagaren tillgång till den i enlighet med ramavtalet och på avtalade tider. I ramavtalet kan inte avtalas att informationen får ges mera sällan än månatligen eller att betalningsmottagaren får ges tillgång till den endast i ett datanät, om inte den information som hålls tillgänglig i varje enskilt fall omfattar minst det senast gångna året.

Om ramavtalet inte anger hur information enligt 1 mom. ska ges, ska tjänsteleverantören tillhandahålla den skriftligen eller på något annat varaktigt sätt. Om det inte har avtalats om hur ofta informationen ska ges, ska den ges utan

onödigt dröjsmål efter det att tjänsteleverantören har genomfört betalningstransaktionen.

21 §

Information om betalningstransaktion med betalningsinstrument för låga belopp

På betalningstransaktioner som genomförs med betalningsinstrument för låga belopp tillämpas inte bestämmelserna i 18 §.

Med avvikelse från bestämmelserna i 19 § 1 mom. och 20 § 1 mom. kan betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören komma överens om att tjänsteleverantören efter en betalningstransaktion som genomförts med ett betalningsinstrument för låga belopp endast behöver ge följande information:

- 1) information som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att identifiera betalningstransaktionen,
- 2) information om betalningstransaktionens belopp,
- 3) information om de avgifter som tagits ut.

Parterna kan också komma överens om att tjänsteleverantören efter att ha genomfört flera liknande betalningstransaktioner till samma betalningsmottagare i stället för den information som anges i 2 mom. 2 och 3 punkten endast ska informera om de sammanlagda beloppen av betalningstransaktionerna i fråga och avgifterna som tagits ut.

Om betalningsinstrumentet för låga belopp till sina egenskaper är sådant att användarens identitet inte framgår när det används, eller om tjänsteleverantören inte annars av tekniska skäl kan ge den information som avses i 2 och 3 mom., kan parterna komma överens om att tjänsteleverantören inte är skyldig att ge denna information. Betaltjänstanvändaren ska dock kunna kontrollera beloppet av de medel som lagrats på betalningsinstrumentet.

*Tjänsteleverantörens skyldighet att informera
om avtal som avser enstaka betalnings-
transaktioner*

22 §

*Förhandsinformation om avtal som avser ensta-
ka betalningstransaktioner*

Om det inte har ingåtts ramavtal om en betal-tjänst, ska tjänsteleverantören ge betaltjänstan-vändaren den information som avses i 12 § 2, 5 och 7 punkten innan ett avtal eller erbjudande om en enstaka betalningstransaktion blir bindan-de för betaltjänstanvändaren. Om betalnings-transaktionen omfattar valutakonvertering, ska betalaren dessutom informeras om växel- eller referensväxelkursen. Tjänsteleverantören ska även ge betaltjänstanvändaren den övriga infor-mation som avses i 11—15 §, om den är nödvän-dig med tanke på användningen av betaltjänsten eller om den är relevant för genomförandet av betalningstransaktionen.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betal-tjänstanvändaren den information som avses i 1 mom. eller hålla den lättillgänglig för använ-daren. På betaltjänstanvändarens begäran ska tjänsteleverantören tillhandahålla informati-onen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

Om avtalet på betaltjänstanvändarens begä-ran ingås med ett sådant medel för distanskom-munikation som inte medger att informationen ges så som avses i 1 och 2 mom. innan avtalet in-gås, ska informationen ges användaren utan dröjsmål efter det att betalningstransaktionen har genomförts.

*Tjänsteleverantörens skyldighet att informera
om enstaka betalningstransaktioner*

23 §

*Information som ska ges betalaren efter motta-
gandet av ett enstaka betalningsuppdrag*

Betalarens tjänsteleverantör ska omedelbart efter mottagandet av ett betalningsuppdrag om

en enstaka betalningstransaktion ge betalaren följande information:

1) information som gör det möjligt för betala-ren att identifiera betalningstransaktionen och, om möjligt, information om betalningsmottaga-ren,

2) uppgift om betalningstransaktionen be-lopp i den valuta som avses i betalningsuppdra-get,

3) uppgift om den växel- eller referensväxel-kurs som använts vid en eventuell valutakonver-tering, när den avviker från den som angetts med stöd av 22 § 1 mom., och om betalningstransak-tionens belopp efter denna konvertering,

4) uppgift om beloppet av de avgifter som tas ut av betalaren och, om möjligt, en specificering av avgifterna,

5) uppgift om den dag då betalningsuppdra-get togs emot.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betala-ren informationen eller hålla den lättillgänglig för betalaren. På betalarens begäran ska tjänste-leverantören tillhandahålla informationen skrift-ligen eller på något annat varaktigt sätt.

24 §

*Information som ska ges betalningsmottagaren
om genomförda enstaka betalningstransaktioner*

Omedelbart efter att ha genomfört en enstaka betalningstransaktion ska betalningsmottaga-rens tjänsteleverantör ge betalningsmottagaren följande information:

1) information som gör det möjligt för betal-ningsmottagaren att identifiera betalningstrans-aktionen och, om möjligt, betalaren,

2) den information som överförts tillsam-mans med betalningstransaktionen,

3) uppgift om betalningstransaktionen be-lopp i den valuta i vilken medlen står till betal-ningsmottagarens förfogande,

4) uppgift om den växelkurs som använts vid en eventuell valutakonvertering och betalnings-transaktionen belopp före konverteringen,

5) uppgift om beloppet av de avgifter som tas ut av betalningsmottagaren och, om möjligt, en specificering av avgifterna,

6) uppgift om den dag då betalningstransaktionens belopp har ställts till betalningsmottagarens förfogande.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betalningsmottagaren informationen eller hålla den lättillgänglig för mottagaren. På betalningsmottagarens begäran ska tjänsteleverantören tillhandahålla informationen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

25 §

Undantag från informationsskyldigheten vid enstaka betalningstransaktioner

Om ett betalningsuppdrag för en enstaka betalningstransaktion utfärdas med ett betalningsinstrument som omfattas av ett ramavtal, behöver tjänsteleverantören inte ge sådan information som avses i 22—24 § och som betaltjänstanvändaren på basis av ramavtalet får av sin egen tjänsteleverantör.

Övriga bestämmelser om tjänsteleverantörens informationsskyldighet

26 §

Avgifter för information och för korrigeringsåtgärder och förebyggande åtgärder

Tjänsteleverantören får inte ta ut avgifter av betaltjänstanvändaren för sådan information eller för korrigeringsåtgärder och förebyggande åtgärder som avses i denna lag, om inte annat följer av 40 § 6 mom., 42 § 3 mom., 66 § 3 mom. eller 68 § 2 mom.

Om betaltjänstanvändaren på dennes begäran ges annan information än den som avses i detta kapitel eller ges information oftare än information ska ges med stöd av detta kapitel, får parterna dock avtala om avgifter som ska tas ut av betaltjänstanvändaren. Parterna får också avtala om de avgifter som ska tas ut, om information som avses i detta kapitel på betaltjänstanvända-

rens begäran ges på annat sätt än vad som anges i ramavtalet. Avgifterna ska vara rimliga och de får inte överskrida tjänsteleverantörens faktiska kostnader.

27 §

Informationsskyldighet som föreskrivs någon annanstans i lag

Utöver denna lags bestämmelser om informationsskyldighet ska tjänsteleverantören iaktta vad som någon annanstans i lag föreskrivs om information.

Om det är fråga om sådan distansförsäljning av finansiella tjänster och finansiella instrument som avses i 6 a kap. i konsumentskyddslagen (38/1978), ska vid tillhandahållande av betaltjänster dock inte tillämpas 6 §, 7 § 1 och 2 punkten, 8 § 3, 4, 6 och 7 punkten eller 9 § 1 punkten i nämnda kapitel.

Informationsskyldighet vid valutakonvertering och användning av betalningsinstrument

28 §

Valutakonvertering

Om en betalningsmottagare erbjuder betalaren valutakonvertering innan betalningstransaktionen initieras eller om någon annan än betalningsmottagaren erbjuder valutakonvertering på platsen för försäljningen, ska betalaren innan betalningstransaktionen initieras informeras om avgifterna för konverteringen och om den växelkurs som tillämpas.

29 §

Extra avgifter eller nedsättning vid användning av betalningsinstrument

Om betalningsmottagaren begär en avgift av betalaren för användning av ett visst betalningsinstrument eller erbjuder nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska betalningsmottagaren underrätta betalaren om detta innan betalningstransaktionen initieras.

Om tjänsteleverantören eller någon annan aktör begär avgift av betaltjänstanvändaren för användning av ett visst betalningsinstrument, ska tjänsteleverantören eller den andra aktören underrätta betaltjänstanvändaren om avgiften innan betalningstransaktionen initieras.

3 kap.

Ändring och avslutande av ramavtal

Ändring av ramavtal

30 §

Ändring av ramavtal på tjänsteleverantörens initiativ

Om tjänsteleverantören föreslår ändringar av ramavtalet, ska förslaget lämnas till betaltjänstanvändaren skriftligen eller på något annat varaktigt sätt minst två månader innan ändringarna föreslås träda i kraft. Tjänsteleverantören ska på motsvarande sätt underrätta betaltjänstanvändaren om eventuella förändringar i den övriga information som tjänsteleverantören ska ge enligt 11—15 §.

Om det i ramavtalet ingår ett villkor som anger att betaltjänstanvändaren anses ha godkänt de ändringar av avtalsvillkoren som tjänsteleverantören föreslår om användaren inte före den dag då ändringarna föreslås träda i kraft motsätter sig dem, ska betaltjänstanvändaren i ändringsförslaget påminnas om sin rätt att motsätta sig ändringarna. Användaren har rätt att säga upp ramavtalet med omedelbar verkan fram till den föreslagna ikraftträdandedagen för ändringarna. Denna rätt ska nämnas i ändringsförslaget.

31 §

Ändring av ramavtal för betalningsinstrument för låga belopp

Betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören kan avtala att tjänsteleverantören också på något annat än ett varaktigt sätt får föreslå änd-

ringar av ramavtal som rör betalningsinstrument för låga belopp.

32 §

Ändringar av räntesatser och växelkurser

Ändringar av räntesatser och växelkurser får tillämpas omedelbart och utan förhandsanmälan, om denna rättighet har avtalats i ramavtalet och om ändringarna grundas på en referensräntesats eller referensväxelkurs vars fastställensedag och index eller beräkningsgrund i övrigt har avtalats i ramavtalet. Ändringar av räntesatsen eller växelkursen som är fördelaktiga för betaltjänstanvändarna får dock alltid tillämpas omedelbart utan förhandsanmälan.

Parterna kan i ramavtalet avtala att informationen om ändring av räntesatsen ska tillhandahållas eller göras tillgänglig på ett visst sätt eller med viss regelbundenhet. Om det i ramavtalet inte har avtalats på vilket sätt och hur ofta information om ändring av räntesatsen ska ges, ska tjänsteleverantören snarast möjligt tillhandahålla informationen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

33 §

Referensräntesats och referensväxelkurs samt ändringar av räntesatsen och växelkursen

Den referensräntesats som ligger till grund för den tillämpade räntesatsen ska vara offentligt tillgänglig.

Den referensväxelkurs som ligger till grund för den växelkurs som tillämpas vid valutakonvertering ska vara offentligt tillgänglig.

Ändringar av räntesatsen och växelkursen ska genomföras på ett jämlikt sätt som inte diskriminerar betaltjänstanvändarna.

Avslutande av ramavtal

34 §

Betaltjänstanvändares rätt att säga upp ramavtal

En betaltjänstanvändare får när som helst under avtalsförhållandet säga upp ett ramavtal som gäller tills vidare eller en bestämd tid med omedelbar verkan, om inte parterna har avtalat om en uppsägningstid. Uppsägningstiden för betaltjänstanvändaren får inte vara längre än en månad.

35 §

Tjänsteleverantörers rätt att säga upp ramavtal

En tjänsteleverantör får säga upp ett ramavtal som gäller tills vidare på de villkor som avtalats i ramavtalet. Uppsägningstiden för tjänsteleverantören får inte vara kortare än två månader.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betaltjänstanvändaren uppsägningen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

36 §

Avgifter vid uppsägning av ramavtal

Tjänsteleverantören får inte ta ut avgifter av betaltjänstanvändare för uppsägning av ramavtal.

Betaltjänstanvändaren ska betala de avgifter som regelbundet tas ut för betaltjänsterna endast till den del som de gäller tiden innan uppsägningen av ramavtalet trädde i kraft. Om betaltjänstanvändaren har betalat sådana avgifter i förväg ska tjänsteleverantören återbetala dem till den del som de gäller tiden efter det att uppsägningen trädde i kraft.

37 §

Hävning av ramavtal

Betaltjänstanvändaren har rätt att häva ett ramavtal, om tjänsteleverantören väsentligt har brutit mot sina förpliktelser enligt avtalet.

Tjänsteleverantören har rätt att häva ett ramavtal, om betaltjänstanvändaren väsentligt har brutit mot sina förpliktelser enligt avtalet. I fråga om hävning av ramavtal om grundläggande banktjänster ska dock 134 § i kreditinstitutslagen beaktas i tillämpliga delar.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla betaltjänstanvändaren hävningen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt. Om tjänsteleverantörens hävning av avtalet leder till att användningen av ett betalningsinstrument hindras, gäller dessutom bestämmelserna i 57 § 2 och 3 mom. i fråga om tjänsteleverantörens informationsskyldighet.

4 kap.

Initiering och genomförande av betalningstransaktioner

38 §

Betalarens samtycke till att en betalningstransaktion genomförs

En betalningstransaktion får genomföras endast om betalaren har gett sitt samtycke. En betalningstransaktion som betalaren inte har samtyckt till på avtalat sätt anses vara obehörig.

Betalaren får återkalla sitt samtycke senast vid den tidpunkt som avses i 40 §.

39 §

Tidpunkten för mottagande av betalningsuppdrag

Ett betalningsuppdrag anses ha tagits emot när betalarens tjänsteleverantör har tagit emot det.

Om den betaltjänstanvändare som initierar en betalningstransaktion och dennes tjänsteleveran-

tör avtalar att betalningsuppdraget ska börja genomföras en viss dag eller efter en viss tid eller den dag då betalaren har ställt medel till tjänsteleverantörens förfogande, ska dock den dagen anses som den dag då betalningsuppdraget togs emot enligt 47 §.

Om den tidpunkt som avses i 1 eller 2 mom. inte är en bankdag för betalarens tjänsteleverantör, ska tjänsteleverantören anses ha tagit emot betalningsuppdraget under följande bankdag. Betalarens tjänsteleverantör kan i fall som avses i 1 mom. fastställa en sådan bryttidpunkt nära bankdagens slut efter vilken alla betalningsuppdrag som inkommit ska anses ha tagits emot under följande bankdag.

40 §

Återkallelse av betalningsuppdrag

En betaltjänstanvändare får inte återkalla ett betalningsuppdrag efter det att betalarens tjänsteleverantör har tagit emot det, om inte annat följer av 2—4 mom.

Om en betaltjänstanvändare och dennes tjänsteleverantör avtalar om att ett betalningsuppdrag ska börja genomföras en viss dag eller efter en viss tid eller den dag då betalaren har ställt medel till tjänsteleverantörens förfogande, får betaltjänstanvändaren återkalla betalningsuppdraget senast den sista bankdagen före den avtalade dagen.

När en betalningstransaktion initieras av eller genom betalningsmottagaren får betalaren inte återkalla betalningsuppdraget efter det att uppdraget har överförts eller betalarens samtycke till att transaktionen genomförs har getts till betalningsmottagaren. Ett betalningsuppdrag som gäller direktdebitering kan betalaren dock återkalla senast den sista bankdagen före den dag då medlen enligt avtal ska debiteras.

Efter den tidpunkt som avses i 1—3 mom. får betalningsuppdraget återkallas endast om detta har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och användarens tjänsteleverantör. I de fall som avses i 3 mom. krävs det dessutom att betalningsmottagaren samtycker till att uppdraget återkallas.

Om betalningstransaktionen genomförs genom förmedling av ett avvecklingssystem enligt lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999), har betaltjänstanvändaren dock inte rätt att återkalla betalningsuppdraget efter det att en part i systemet enligt systemets regler inte längre får återkalla ett betalningsuppdrag.

Om så har avtalats i ramavtalet får tjänsteleverantören ta ut en avgift av betaltjänstanvändaren för återkallelse av betalningsuppdrag enligt 4 mom. De avgifter som tas ut ska vara rimliga och de får inte överskrida tjänsteleverantörens faktiska kostnader.

41 §

Tjänsteleverantörens skyldighet att genomföra betalningsuppdrag

Tjänsteleverantören får vägra genomföra ett betalningsuppdrag endast om ramavtalets villkor om genomförande av betalningsuppdrag inte uppfylls eller om så föreskrivs någon annanstans i lag.

42 §

Underrättelse om vägran att genomföra betalningsuppdrag

Om tjänsteleverantören vägrar genomföra ett betalningsuppdrag, ska leverantören underrätta betaltjänstanvändaren om sin vägran, grunden för vägran och förfarandet för att avhjälpa det fel eller den brist som lett till vägran, om inte underrättelse har förbjudits någon annanstans i lag.

Underrättelsen ska snarast möjligt tillhandahållas betaltjänstanvändaren eller göras tillgänglig för användaren på avtalat sätt. Underrättelsen ska lämnas inom tidsfristen för genomförande av betalningsuppdraget.

Parterna kan i ramavtalet avtala om att tjänsteleverantören har rätt att ta ut en avgift för underrättelsen, om leverantören har haft grundad

anledning att vägra genomföra betalningsuppdraget. De avgifter som tas ut ska vara rimliga och de får inte överskrida tjänsteleverantörens faktiska kostnader.

43 §

Återkallande av ett betalningsuppdrag som getts med betalningsinstrument för låga belopp och vägran att utföra uppdraget

Om det vid betalningstransaktionen används ett betalningsinstrument för låga belopp får betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören med avvikelse från bestämmelserna i 40 och 42 § avtala att

1) betalaren inte får återkalla betalningsuppdraget efter det att uppdraget har överförs eller betalarens samtycke till att genomföra betalningstransaktionen har getts till betalningsmottagaren,

2) tjänsteleverantören inte är skyldig att anmäla att den vägrar utföra betalningsuppdraget, om det på basis av omständigheterna är uppenbart att betalningstransaktionen inte genomförs.

44 §

Användning av unik identifikationskod

Tjänsteleverantören får genomföra en betalningstransaktion på basis av en unik identifikationskod trots att betaltjänstanvändaren utöver den även har gett annan information för genomförande av transaktionen.

45 §

Genomförande av betalningstransaktioner till fullt belopp

De tjänsteleverantörer och förmedlare som deltar i genomförandet av en betalningstransaktion ska genomföra transaktionen till fullt belopp.

Betalningsmottagarens tjänsteleverantör får dock från betalningstransaktionens belopp dra av sina egna avgifter, om det har avtalats om en sådan rättighet med betalningsmottagaren. Transaktionsbeloppet och de avgifter som drags av ska i så fall redovisas separat för betalningsmottagaren.

Om andra utgifter än sådana som avses i 2 mom. dras av från betalningstransaktionens belopp, ansvarar betalarens tjänsteleverantör för att betalningsmottagaren får den betalningstransaktion som betalaren initierat till fullt belopp eller med avdrag endast av avgifterna enligt 2 mom. Samma ansvar har betalningsmottagarens tjänsteleverantör, om transaktionen har initierats av eller via betalningsmottagaren.

46 §

Avgifter för genomförande av betalningstransaktioner

Betalaren och betalningsmottagaren ansvarar för de avgifter som deras respektive tjänsteleverantör tar ut för genomförande av betalningstransaktioner. Parterna får dock avtala annat om ansvaret för avgifterna, om konvertering av valuta ingår i transaktionen.

5 kap.

Betalningstransaktioners genomförandetid och valuteringsdag

47 §

Genomförandetid som ska iakttas av betalarens tjänsteleverantör

Betalarens tjänsteleverantör ska betala betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens tjänsteleverantörs konto senast följande bankdag efter mottagandet av betalningsuppdraget eller, om transaktionen har initierats på papper, den andra bankdagen efter mottagandet.

48 §

Överföringstid som ska iakttas av betalningsmottagarens tjänsteleverantör

Betalningsmottagarens tjänsteleverantör ska överföra ett uppdrag som gäller en betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren till betalarens tjänsteleverantör inom den tidsfrist som avtalats med betalningsmottagaren.

49 §

Genomförandetid som ska iakttas av betalningsmottagarens tjänsteleverantör

Betalningsmottagarens tjänsteleverantör ska betala betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens betalkonto omedelbart efter att beloppet har krediterats leverantörens konto. Om mottagaren inte har något betalkonto som förvaltas av leverantören, ska betalningsmottagarens tjänsteleverantör inom samma tid ställa betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande.

50 §

Genomförandetid för betalningstransaktioner som genomförs med betalningsinstrument för låga belopp

Om det vid betalningstransaktionen används ett betalningsinstrument för låga belopp får betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören avtala att transaktionen ska genomföras inom någon annan tidsfrist än den som föreskrivs i 47 och 49 §.

51 §

Valuteringsdag

Valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto får tidigast vara den dag då betalningstransaktionens belopp debiteras detta betalkonto.

Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens betalkonto ska vara senast den bankdag då betalningstransaktionens belopp krediteras betalningsmottagarens tjänsteleverantörs konto.

52 §

Kontantinsättning på betalkonto

Om det görs en kontantinsättning i betalkontots valuta på ett betalkonto som förvaltas av en tjänsteleverantör, ska tjänsteleverantören ställa medlen till kontoinnehavarens förfogande

1) omedelbart efter det att tjänsteleverantören har tagit emot medlen, om kontoinnehavaren är konsument,

2) senast följande bankdag efter den dag då tjänsteleverantören har tagit emot medlen, om kontoinnehavaren inte är konsument.

I de fall som avses i 1 mom. ska tjänsteleverantören bestämma att valuteringsdag är senast den dag då medlen tagits emot, om kontoinnehavaren är konsument. Om kontoinnehavaren inte är konsument, ska som valuteringsdag anges senast den bankdag som följer på den dag då tjänsteleverantören tagit emot medlen.

6 kap.

Betalningsinstrument

53 §

Skyldigheter som gäller betalningsinstrument

Innehavaren av ett betalningsinstrument ska använda detta i enlighet med villkoren för beviljande och användning. Innehavaren ska i synnerhet vidta skäligen åtgärder för att skydda betalningsinstrumentet inklusive dess identifieringsuppgifter. Innehavaren blir skyldig att skydda betalningsinstrumentet inklusive identifieringsuppgifterna när han eller hon mottar dem.

Tjänsteleverantören ska för sin del se till att betalningsinstrumentets identifieringsuppgifter inte är tillgängliga för andra än innehavaren av betalningsinstrumentet.

54 §

Anmälan om att betalningsinstrument förlorats

Innehavaren av ett betalningsinstrument ska utan ogrundat dröjsmål efter upptäckten underrätta tjänsteleverantören eller någon annan som tjänsteleverantören utsett om att betalningsinstrumentet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

Innehavaren av ett betalningsinstrument har rätt att på begäran få ett intyg av sin tjänsteleverantör om att han eller hon har gjort en sådan anmälan som avses i 1 mom. Intyget ska begäras inom 18 månader efter anmälan.

55 §

Medel för att anmäla att betalningsinstrument förlorats

Tjänsteleverantören ska se till att innehavaren av ett betalningsinstrument när som helst kan underrätta tjänsteleverantören eller någon annan som tjänsteleverantören utsett om att betalningsinstrumentet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

56 §

Tjänsteleverantörens skyldighet att spärra betalningsinstrument

Tjänsteleverantören ska förhindra att betalningsinstrument används när innehavaren har anmält att det har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

57 §

Tjänsteleverantörens rätt att spärra betalningsinstrument

Om parterna så avtalat i ramavtalet, har tjänsteleverantören rätt att förhindra att betalningsinstrument används om

1) en säker användning av betalningsinstrumentet äventyras,

2) det finns skäl att misstänka att betalningsinstrumentet använts obehörigen eller bedrägligt, eller

3) betalningsinstrumentet har kreditutrymme och risken för att den betaltjänstanvändare som ansvarar för betalning av krediten inte kan fullfölja sitt betalningsansvar har ökat väsentligt.

Tjänsteleverantören ska på avtalat sätt på förhand underrätta innehavaren av betalningsinstrumentet om att användningen av detta förhindras och om skälen till att så sker. Anmälan kan dock göras omedelbart efter det att användningen av betalningsinstrumentet förhindrats, om detta är motiverat för att förebygga eller begränsa skadorna.

Anmälan får inte göras, om detta äventyrar betaltjänsternas tillförlitlighet eller säkerhet eller förbjuds någon annanstans i lag.

58 §

Återställande av möjligheten att använda ett betalningsinstrument

Tjänsteleverantören ska återställa möjligheten att använda ett betalningsinstrument eller ersätta det med ett nytt betalningsinstrument så snart det inte längre finns orsak att förhindra användningen av instrumentet.

Tjänsteleverantören ska se till att innehavaren av ett betalningsinstrument när som helst kan be leverantören återställa möjligheten att använda instrumentet.

59 §

Sändande av betalningsinstrument

Tjänsteleverantören får utan uttrycklig begäran sända ett betalningsinstrument till en betaltjänstanvändare endast om ett betalningsinstrument som redan innehas av användaren ska ersättas med ett nytt.

60 §

Avgift eller nedsättning vid användning av betalningsinstrument

Tjänsteleverantören får inte hindra betalningsmottagaren från att av betalaren begära en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument och inte heller från att erbjuda en nedsättning på grund av att ett betalningsinstrument används.

Den avgift som betalningsmottagaren tar ut för användning av ett betalningsinstrument ska vara rimlig och den får inte överskrida betalningsmottagarens faktiska kostnader.

61 §

Förlust av betalningsinstrument för låga belopp

Om användningen av ett betalningsinstrument för låga belopp inte kan förhindras på grund av dess egenskaper, får betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören avtala om att 54—56 § inte ska tillämpas på avtal om betalningsinstrumentet för låga belopp.

7 kap.

Ansvar och återbetalning

Ansvarsbestämmelser

62 §

Betaltjänstanvändares ansvar för obehörig användning av betalningsinstrument

En betaltjänstanvändare som har ingått avtal om ett betalningsinstrument med en tjänsteleverantör ansvarar för obehörig användning av betalningsinstrumentet endast om

1) betaltjänstanvändaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet har överlåtit det till någon som inte är behörig att använda det,

2) betalningsinstrumentet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen på grund av att betaltjänstanvändaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet av vårdslöshet har försummat sina skyldigheter enligt 53 § 1 mom., eller

3) betaltjänstanvändaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet har försummat att utan ogrundat dröjsmål efter upptäckten underrätta tjänsteleverantören eller någon annan som denne utsett om att betalningsinstrumentet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

I de fall som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten är betaltjänstanvändarens ansvar för obehörig användning av betalningsinstrumentet högst 150 euro. Denna begränsning tillämpas dock inte om betaltjänstanvändaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet har handlat avsiktligt eller grovt vårdslöst.

Betaltjänstanvändaren ansvarar inte för obehörig användning av betalningsinstrumentet

1) till den del som betalningsinstrumentet har använts efter att tjänsteleverantören eller någon annan som denne utsett har underrättats om att betalningsinstrumentet förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen,

2) om tjänsteleverantören har försummat att se till att en innehavare av ett betalningsinstrument har möjlighet att när som helst göra anmälan enligt 1 punkten, eller

3) om betalningsmottagaren vid användningen av betalningsinstrumentet inte vederbörligen har försäkrat sig om betalarens rätt att använda instrumentet.

Trots 3 mom. är betaltjänstanvändaren ansvarig för obehörig användning av ett betalningsinstrument, om användaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet avsiktligt har lämnat en oriktig anmälan eller annars handlat bedrägligt.

63 §

Tjänsteleverantörens ansvar för obehöriga betalningstransaktioner

Om en betalningstransaktion har genomförts obehörigen och om inte något annat följer av 62 § ska tjänsteleverantören till den kund vars medel har använts för att genomföra transaktionen omedelbart återbetala transaktionens belopp till kunden eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till vad den skulle ha varit om debiteringen inte hade ägt rum.

64 §

Ansvar för icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner som initierats av betalaren

Om en betalningstransaktion som initierats av betalaren inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, ska betalarens tjänsteleverantör utan onödigt dröjsmål återbetala betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till vad den skulle ha varit om debiteringen inte hade ägt rum.

Återbetalningsskyldighet föreligger dock inte om betalarens tjänsteleverantör kan styrka att betalningsmottagarens tjänsteleverantör har tagit emot betalningstransaktionens belopp inom den tidsfrist som avses i 47 §. Betalningsmotta-

garens tjänsteleverantör ska i dessa fall omedelbart betala betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens betalkonto eller, om betalningsmottagaren inte använder något betalkonto, ställa betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande.

65 §

Ansvar för icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren

Om en betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, ska betalarens tjänsteleverantör utan onödigt dröjsmål återbetala betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till vad den skulle ha varit om debiteringen inte hade ägt rum.

Återbetalningsskyldighet föreligger dock inte om det faktum att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts felaktigt beror på att betalningsmottagarens tjänsteleverantör har försummat sina skyldigheter enligt 48 eller 49 §.

66 §

Spårning av betalningstransaktioner

Om en betalningstransaktion som initierats av betalaren inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, ska betalarens tjänsteleverantör på betalarens begäran omedelbart försöka spåra transaktionen. Betalaren ska underrättas om resultatet av spårningen.

Om en betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, ska betalningsmottagarens tjänsteleverantör på betalningsmottagarens begäran omedelbart försöka spåra transaktionen. Betalningsmottagaren ska underrättas om resultatet av spårningen.

Tjänsteleverantören får av betaltjänstanvändaren ta ut de avgifter som tjänsteleverantören på grund av spårningen måste betala till betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleveran-

tör, om denne deltar i genomförandet av betalningstransaktionen och är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Uttaget av avgifter förutsätter att det har avtalats om denna rättighet i ramavtalet eller att tjänsteleverantören sedan betaltjänstanvändaren begärt spårning av betalningstransaktionen har informerat användaren om ansvaret för avgifterna och att användaren därefter har godkänt att spårningen inleds.

67 §

Skyldighet att återbetala avgifter och ersätta ränta

Om en betalningstransaktion inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, har betaltjänstanvändaren rätt till återbetalning från tjänsteleverantören av de avgifter som tagits ut av användaren för transaktionen. Dessutom har betaltjänstanvändaren rätt att av tjänsteleverantören få ersättning för ränta som betaltjänstanvändaren blir tvungen att betala eller som betaltjänstanvändaren inte får till följd av att transaktionen inte genomförts eller genomförts felaktigt.

68 §

Felaktiga unika identifikationskoder

Tjänsteleverantören är inte ansvarig enligt 64—67 § för en betalningstransaktion som inte genomförts eller som genomförts felaktigt, om detta beror på att den unika identifikationskod som lämnats av betaltjänstanvändaren är felaktig.

Betalarens tjänsteleverantör ska dock i det fall som avses i 1 mom. vidta skäliga åtgärder för att återvinna de medel som den felaktigt genomförda betalningstransaktionen avsåg. Om så har avtalats i ramavtalet får tjänsteleverantören ta ut en avgift av betaltjänstanvändaren för återvinningen av de medel som transaktionen avsåg. De avgifter som tas ut ska vara rimliga och de får inte överskrida tjänsteleverantörens faktiska kostnader.

69 §

Skadestånd

Tjänsteleverantören är skyldig att ersätta skada som dennes förfarande i strid med denna lag eller avtal har orsakat en betaltjänstanvändare.

Tjänsteleverantören är dock skyldig att ersätta indirekt skada som orsakats betaltjänstanvändaren endast om skadan beror på vårdslöshet på tjänsteleverantörens sida.

Som indirekt skada anses

1) inkomstförlust som betaltjänstanvändaren lider på grund av tjänsteleverantörens felaktiga förfarande eller av åtgärder som föranleds av detta,

2) skada som beror på en förpliktelse som grundar sig på något annat avtal, och

3) annan skada av samma slag som är svår att förutse.

Skada som avses i 2 mom. anses dock inte som indirekt skada i den mån den orsakas av åtgärder för att begränsa annan typ av skada.

Tjänsteleverantörens ansvar för indirekt skada som förorsakats genom fel eller försummelse när betalningsuppdraget utförs kan genom avtal uteslutas eller begränsas. Tjänsteleverantören kan dock inte åberopa ansvarsbegränsningsvillkoret om leverantören eller någon för vars förfarande denne ansvarar har orsakat skadan med avsikt eller av grov vårdslöshet.

70 §

Anmälan om obehöriga, icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner

Betaljänstanvändaren har rätt att av tjänsteleverantören få återbetalning av betalningstransaktionens belopp eller annan kompensation på det sätt som föreskrivs i detta kapitel, bara om användaren underrättar tjänsteleverantören om en obehörig, icke genomförd eller felaktigt genomförd betalningstransaktion utan onödigt dröjsmål efter att han eller hon upptäckt den och senast 13 månader efter det att betalningstransaktionens belopp debiterats eller krediterats betalkontot. Den sistnämnda tidsfristen tillämpas

dock inte om tjänsteleverantören inte har informerat betaltjänstanvändaren om betalningstransaktionen på det sätt som föreskrivs i 2 kap.

71 §

Felanmälan i andra fall

En betaltjänstanvändare har rätt att av tjänsteleverantören få ersättning för skada som har uppkommit till följd av något annat fel än ett sådant som avses i 70 §, bara om användaren underrättar tjänsteleverantören om felet inom en skälig tid efter det att användaren upptäckte eller borde ha upptäckt felet. Betaltjänstanvändaren har oberoende av denna paragraf rätt till ersättning om tjänsteleverantören har handlat grovt vårdslöst eller i strid mot tro och heder.

72 §

Bevisbörda

Om en betaltjänstanvändare nekar till att ha gett sitt samtycke till att en betalningstransaktion genomförs, ska användarens tjänsteleverantör kunna styrka att samtycket har getts på avtalat sätt. Om betaltjänstanvändaren hävdar att betalningstransaktionen inte har genomförts korrekt, ska tjänsteleverantören kunna styrka att betalningstransaktionen har registrerats och kontoförts korrekt och inte påverkats av ett tekniskt fel eller någon annan bristfällighet.

Den omständigheten att tjänsteleverantören kan styrka att samtycke till att betalningstransaktionen genomförs har getts med betalningsinstrumentet är inte nödvändigtvis tillräckligt för att visa att innehavaren av instrumentet har gett sitt samtycke till transaktionen, handlat bedrägligt eller avsiktligt eller av grov vårdslöshet försummat sina skyldigheter enligt 53 och 54 §.

73 §

Övriga rättigheter

Bestämmelserna i 63—67 och 69 § begränsar inte betaltjänstanvändarens övriga rättigheter enligt lag eller avtal.

74 §

Tjänsteleverantörens rätt till återkrav

Om en tjänsteleverantör med stöd av 64, 65 eller 67 § har blivit ansvarig inför betaltjänstanvändaren för ett fel som beror på en annan tjänsteleverantör eller förmedlare som är delaktig i genomförandet av betalningstransaktionen, har tjänsteleverantören rätt att få den återbetalning eller kompensation som denne betalat av tjänsteleverantören eller förmedlaren i fråga.

Bestämmelserna i 1 mom. begränsar inte tjänsteleverantörens övriga rättigheter enligt lag eller avtal.

75 §

Force majeure

Ansvar enligt detta kapitel föreligger inte om den part som åläggs ansvar kan styrka att skyldigheten inte kunde uppfyllas på grund av sådana osedvanliga eller oförutsägbara omständigheter som parten inte har något inflytande över och vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja ens med iakttagande av största möjliga omsorgsfullhet.

Tjänsteleverantören är heller inte ansvarig enligt detta kapitel, om uppfyllandet av förpliktelser som anges i denna lag eller i avtal strider mot tjänsteleverantörens skyldigheter enligt vad som föreskrivs någon annanstans i lag.

76 §

Skadebegränsning och jämkning av skadestånd

En betaltjänstanvändare som lider skada ska vidta skäliga åtgärder för att begränsa sin skada.

Om användaren försummar detta, får denne själv bära en motsvarande del av förlusten.

Skadestånd på grund av ett förfarande som strider mot lag eller avtal kan jämkas, om skadeståndet är oskäligt med hänsyn till orsaken till överträdelsen, betaltjänstanvändarens eventuella medverkan till skadan, vederlaget för betaltjänsten, tjänsteleverantörens möjligheter att förutse och hindra uppkomsten av skadan samt omständigheterna i övrigt.

77 §

Avtal om ansvar vid användning av betalningsinstrument för låga belopp

Om användningen av ett betalningsinstrument för låga belopp inte kan förhindras på grund av dess egenskaper, kan betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören avtala att 62 § 3 mom. 1 och 2 punkten inte ska tillämpas på avtalet om det betalningsinstrumentet.

Om betalningsinstrumentet för låga belopp till sina egenskaper är sådant att användarens identitet inte framgår vid användningen, eller om tjänsteleverantören av andra orsaker i anslutning till betalningsinstrumentets egenskaper inte kan styrka att innehavaren av instrumentet har gett sitt samtycke till genomförandet av betalningstransaktionen, kan parterna avtala att 62 § 1 och 2 mom. och 3 mom. 3 punkten samt 63 och 72 § inte ska tillämpas på avtalet om det betalningsinstrumentet.

78 §

Ansvar vid användning av elektroniska pengar

Bestämmelserna i 62 och 63 § ska tillämpas på elektroniska pengar som avses i 6 § 1 mom. i kreditinstitutslagen bara om tjänsteleverantören har möjlighet att förhindra användning av kontot eller betalningsinstrumentet.

Återbetalning

79 §

Villkor för återbetalning

Betalarens tjänsteleverantör ska på betalarens begäran till denne återbetala hela beloppet av en betalningstransaktion som initierats av eller via en betalningsmottagare, om beloppet av betalningstransaktionen

1) inte exakt framgår av det samtycke som betalaren gett, och

2) överstiger det belopp som betalaren rimligen kunde ha förväntat sig med hänsyn till sitt tidigare konsumtionsmönster, villkoren i ramavtalet och andra omständigheter.

Betalaren och dennes tjänsteleverantör kan i ramavtalet komma överens om att betalaren vid direktdebitering inte har rätt till återbetalning, om betalaren har gett sitt samtycke till att betalningstransaktionen genomförs till sin tjänsteleverantör och tjänsteleverantören eller betalningsmottagaren på avtalat sätt har underrättat betalaren om debiteringen minst fyra veckor före förfallodagen.

80 §

Tidsfrist för och behandling av återbetalningsbegäran

Betalaren ska begära återbetalning av tjänsteleverantören inom åtta veckor från den dag då betalningstransaktionens belopp debiterades.

Tjänsteleverantören ska återbetala betalningstransaktionens belopp i dess helhet till betalaren inom tio bankdagar från mottagandet av begäran om återbetalning. Om tjänsteleverantören vägrar återbetala betalningstransaktionens belopp ska leverantören ange skälen för vägran samt de myndigheter och andra motsvarande organ som betalaren kan hänskjuta ärendet till.

8 kap.

**Betalningars giltighet gentemot utomstående
samt betalningstidpunkten**

81 §

Betalningars giltighet gentemot utomstående

En betalning är giltig gentemot betalarens borgenärer och andra utomstående när betalningsmottagarens tjänsteleverantör har fått de uppgifter som behövs för att kreditera betalningsmottagarens betalkonto med betalningstransaktionens belopp och

1) betalningstransaktionens belopp har krediterats betalningsmottagarens tjänsteleverantörs konto, eller

2) de villkor som betalningsmottagarens tjänsteleverantör har ställt beträffande täckning för betalningstransaktionen annars har uppfyllts.

En betalning är dock alltid giltig gentemot utomstående när betalningstransaktionens belopp har krediterats betalningsmottagarens betalkonto.

82 §

Tidpunkten då betalaren befrias från sin betalningsskyldighet gentemot betalningsmottagaren

Betalaren ska anses ha uppfyllt sin skyldighet att betala betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagaren när betalningen med stöd av 81 § har blivit giltig gentemot utomstående, om inte något annat föreskrivs eller något annat följer av avtal eller rådande praxis mellan betalaren och betalningsmottagaren eller av handelsbruk eller annan sedvänja som ska anses vara bindande för betalaren och betalningsmottagaren.

9 kap.

Tillsyn

83 §

Tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen övervakar att denna lag efterlevs när det gäller dess tillsynsobjekt. Också konsumentombudsmannen övervakar att lagen iakttas när betaltjänstanvändaren är en konsument.

Finansinspektionen och konsumentombudsmannen ska ha ett ändamålsenligt samarbete. När de utför sina tillsynsuppgifter ska de vid behov samarbeta med Kommunikationsverket.

Tjänsteleverantörer är skyldiga att till tillsynsmyndigheten överlämna de handlingar som gäller betaltjänster och som behövs för tillsynen.

84 §

Fullgörande av Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Bestämmelser om hur Finansinspektionen ska fullgöra sina tillsynsuppgifter, om dess rätt att bestämma om påföljder och om att föra ärenden till marknadsdomstolen finns i 5 kap. i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

85 §

Meddelande av förbud i konsumentskyddsärenden

Om det är nödvändigt med hänsyn till konsumentskyddet, kan en tjänsteleverantör som bryter mot bestämmelserna i denna lag vid tillhandahållandet av betaltjänster till konsumenterna, på ansökan av konsumentombudsmannen förbjudas att fortsätta eller upprepa förfarandet eller ett därmed jämförbart förfarande. Förbudet ska förenas med vite, om detta inte av särskilda skäl är obehövligt.

Förbud som avses i 1 mom. meddelas av marknadsdomstolen. Marknadsdomstolen kan även meddela temporärt förbud som gäller tills

saken är slutligt avgjord. I fråga om marknadsdomstolen och dess behandling av ärenden gäller dessutom vad som föreskrivs särskilt.

Konsumentombudsmannen kan meddela förbud som avses i 1 mom. och temporära förbud enligt vad lagen om Konsumentverket (1056/1998) föreskriver om förbud som meddelas av konsumentombudsmannen.

10 kap.

Särskilda bestämmelser och ikraftträdande

86 §

Behandling av personuppgifter

På behandlingen av personuppgifter inom betaltjänstverksamheten tillämpas personuppgiftslagen (523/1999).

En tjänsteleverantör får trots 11 § i personuppgiftslagen och trots vad som föreskrivs om sekretessbeläggning av uppgifter, till en annan tjänsteleverantör lämna ut och annars behandla uppgifter om misstänkta och begångna brott mot sin betaltjänstverksamhet, om behandlingen av uppgifterna är nödvändig för att förhindra eller utreda brott i anslutning till betaltjänster.

En tjänsteleverantör får inte registrera uppgifter om brott eller lämna ut sådan information till en annan tjänsteleverantör innan brottet har anmälts till polisen eller någon annan förundersökningsmyndighet eller till en åklagare. Informationen får dock registreras och lämnas ut redan före en sådan anmälan, om detta är nödvändigt för att avvärja ett allvarligt eller omfattande hot mot betaltjänstverksamheten.

Uppgifter om brott ska gallras ur registret så snart det inte längre finns någon i 2 mom. nämnd grund för behandlingen. Grunden och behovet av behandling ska bedömas minst vart femte år.

87 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen av den 28 juli 1999 om betalningsöverföringar (821/1999) jämte ändringar.

88 §

Övergångsperioder

Om betalaren och dennes tjänsteleverantör så avtalar kan betalningstransaktionens belopp vid andra än inhemska transaktioner före den 1 januari 2012 med avvikelse från genomförandetiden enligt 47 § krediteras betalningsmottagarens tjänsteleverantörs konto senast den tredje bankdagen eller, om betalningstransaktionen har initierats på papper, senast den fjärde bankdagen efter mottagandet av betalningsuppdraget.

På ramavtal om genomförande av betalningstransaktioner enligt 1 § 2 mom. 6 punkten tillämpas fram till den 1 september 2010 de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft i stället för 19—21 och 34 §.

89 §

Övriga övergångsbestämmelser

Om ramavtalet har ingåtts innan denna lag trätt i kraft gäller betaltjänstanvändarens rätt enligt 16 § få ramavtalets villkor av tjänsteleverantören sådana ramavtalsvillkor som tillämpas när denna lag träder i kraft eller som blir tillämpliga efter ikraftträdandet.

På en betalningstransaktion för vilken betalningsuppdraget innan denna lag trätt i kraft tagits emot av den betaltjänstanvändares tjänsteleverantör som initierat betalningstransaktionen ska i stället för 19 och 20 §, 21 § 2—4 mom., 23, 24, 38—40, 44—46, 64—68, 70, 72, 74 och 79—82 § tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag träder i kraft.

De bestämmelser som gällde när denna lag träder i kraft ska i stället för 41, 42, 47, 48 och 88 § tillämpas på betalningstransaktioner för vilka tjänsteleverantören har tagit emot betalningsuppdraget innan denna lag träder i kraft.

Med avvikelse från 30 § får tjänsteleverantören föreslå ändringar i ett ramavtal som ingåtts

före denna lags ikraftträdande också på något annat än ett varaktigt sätt, om orsaken till att ett varaktigt sätt inte kan användas är att tjänsteleverantören inte känner till betaltjänstanvändarens identitet eller någon annan jämförbar orsak.

På avtal som har ingåtts före denna lags ikraftträdande ska 33 § 1 och 2 mom. inte tillämpas.

På tidsbundna ramavtal som har ingåtts före denna lags ikraftträdande ska 34 § inte tillämpas.

Om ramavtalet har sagts upp före denna lags ikraftträdande ska 36 § inte tillämpas.

Om anmälan om att betalningsinstrument förlorats har gjorts före denna lags ikraftträdande ska 54 § 2 mom. inte tillämpas.

I stället för lagens 62 § ska de bestämmelser tillämpas som gällde när denna lag träder i kraft,

om det förfarande för vilket betaltjänstanvändaren avkrävs ansvar har inträffat innan denna lag träder i kraft. Till den del som ett betalningsinstrument har använts obehörigen efter denna lags ikraftträdande tillämpas dock 62 §, om inte tillämpning av den tidigare lagen leder till ett fördelaktigare resultat för betaltjänstanvändaren.

Om kundens medel har debiterats betalkontot eller annars använts för att genomföra en betalningstransaktion före denna lags ikraftträdande ska 63 § inte tillämpas.

Om tjänsteleverantörens förfarande som det krävs ersättning för har inträffat för denna lags ikraftträdande ska 69, 71 och 76 § inte tillämpas.

Lag

om ändring av 7 kap. 19 § i konsumentskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i konsumentskyddslagen av den 20 januari 1978 (38/1978) 7 kap. 19 §, sådan den lyder i lag 385/1986, som följer:

7 kap.

Konsumentkrediter

19 §

Kontoinnehavaren svarar för obehörig användning av kreditkort eller annat identifieringsmedel som berättigar till kontokredit endast om

1) kontoinnehavaren har överlåtit identifieringsmedlet till någon som inte är behörig att använda det,

2) identifieringsmedlet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen på grund av kontoinnehavarens vårdslöshet, eller

3) kontoinnehavaren har underlåtit att utan ogrundat dröjsmål efter upptäckten underrätta kreditgivaren om att identifieringsmedlet har

förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

I de fall som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten är kontoinnehavarens ansvar för obehörig användning av identifieringsmedlet högst 150 euro. Denna begränsning tillämpas inte om kontoinnehavarens förfarande har varit avsiktligt eller grovt vårdslöst.

Kontoinnehavaren svarar inte för obehörig användning av identifieringsmedlet

1) till den del som identifieringsmedlet har använts efter det att kreditgivaren har underrättats om att identifieringsmedlet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen, eller

2) om säljaren eller den som utför en tjänst eller någon som i egenskap av representant för en

sådan har tagit emot identifieringsmedlet inte på lämpligt sätt har försäkrat sig om innehavarens rätt att använda sig av detta.

Trots 3 mom. är kontoinnehavaren ansvarig för obehörig användning av identifieringsmedlet om denne avsiktligt lämnat en oriktig anmälan eller annars handlat bedrägligt.

Bestämmelserna i 1—4 mom. tillämpas inte på identifieringsmedel på vilka tillämpas vad som i betaltjänstlagen (/) föreskrivs om betalningsinstrument.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om det förfarande som leder till att kontoinnehavaren ställs till ansvar har skett innan denna lag träder i kraft ska i stället för denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Till den del som identifieringsmedlet har använts obehörigen efter denna lags ikraftträdande tillämpas dock denna lag, om inte tillämpning av den lag som gällde vid ikraftträdandet leder till ett fördelaktigare resultat för kontoinnehavaren.

Lag

om ändring av 79 a och 80 § i kommunikationsmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kommunikationsmarknadslagen av den 23 maj 2003 (393/2003) 80 § 2 mom. och fogas till 79 a §, sådan den lyder i lag 759/2006, ett nytt 4 mom. som följer:

79 a §

Obehörig användning av kommunikationstjänst

Om en anslutning eller ett annat vid administreringen av kommunikationstjänsten använt medel har använts för genomförande av betalningstransaktioner enligt 1 § 2 mom. 6 punkten i betaltjänstlagen (/), gäller i fråga om användarens ansvar för obehöriga transaktioner vad som föreskrivs i den lagen.

80 §

Specificerad teleräkning

Teleföretaget ska oberoende av räkningens storlek utan begäran och avgiftsfritt specificera avgifterna för andra tjänster än kommunikationstjänster. Om en anslutning har använts för genomförande av betalningstransaktioner enligt 1 § 2 mom. 6 punkten i betaltjänstlagen, gäller i fråga om teleföretagets skyldighet att informera om betalningstransaktionerna vad som föreskrivs i den lagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 26 november 1999 om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) en ny 13 a § som följer:

13 a §

Behandling av personuppgifter

På behandling av personuppgifter vid avveckling av betalningar inom avvecklingssystem tillämpas personuppgiftslagen (523/1999).

En deltagare i ett avvecklingssystem får trots 11 § i personuppgiftslagen och trots vad som föreskrivs om sekretessbeläggning av uppgifter, till en annan deltagare lämna ut och annars behandla uppgifter om misstänkta och begångna brott mot sin betalningsförmedlingsverksamhet, om behandlingen av uppgifterna är nödvändig för att förhindra eller utreda brott som gäller betalningsförmedlingen.

En deltagare i ett avvecklingssystem får inte registrera uppgifter som gäller brottet eller lämna ut sådan information till en annan deltagare innan brottet har anmälts till polisen eller någon annan förundersökningsmyndighet eller till en åklagare. Informationen får dock registreras och lämnas ut redan före en sådan anmälan, om detta är nödvändigt för att avvärja ett allvarligt eller omfattande hot mot betalningsförmedlingsverksamheten.

Uppgifter om brott ska gallras ur registret så snart det inte längre finns någon grund enligt 2 mom. för behandlingen. Grunden och behovet av behandling ska bedömas minst vart femte år.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 13 § i personuppgiftslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i personuppgiftslagen av den 22 april 1999 (523/1999) 13 § 2 mom. som följer:

13 §

Behandling av personbeteckning

En personbeteckning får behandlas vid kreditgivning eller indrivning av fordringar, i försäkrings-, kreditinstituts-, betaltjänst-, uthyrnings-, och utlåningsverksamhet, i kreditupplysnings-

verksamhet, inom hälsovården, inom socialvården och inom annan verksamhet för att tillförsäkra social trygghet eller i ärenden som gäller tjänste- och arbetsavtalsförhållanden och andra anställningsförhållanden och förmåner som har samband med dessa.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 2 och 3 § i lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden (1528/2001) 3 § 1 mom. 8 punkten och 2 mom., av dem 2 mom. sådant det lyder i lag 917/2008, och *fogas* till 2 § en ny 7 punkt, i stället för den 7 punkt som upphävts genom nämnda lag 917/2008, och till 3 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 1497/2001 och i nämnda lag 917/2008, en ny 9 punkt som följer:

2 §

Marknadsrättsliga ärenden

Marknadsdomstolen behandlar ärenden som hör till dess behörighet enligt

7) betaltjänstlagen (/),

3 §

Anhängiggörande av ärenden

Vid marknadsdomstolen anhängiggörs ett ärende som behandlas med stöd av

8) 13 § 2 mom. i lagen om indrivning av fordringar, på ansökan av den näringsidkare mot vilken ett i lagens 4 § avsett förfarande riktas eller

på ansökan av en registrerad förening som bevarar näringsidkarnas intressen,

9) betaltjänstlagen på ansökan av konsumentombudsmannen eller på ansökan av det av Finansinspektionens tillsynsobjekt som ärendet berör.

Ärenden som gäller utdömande av vite som förbud har förenats med blir emellertid i sådana fall som avses i 1 mom. 2 punkten anhängiga på ansökan av konsumentombudsmannen och i sådana fall som avses i 6 punkten på ansökan av Finansinspektionen. Även i sådana fall som avses i 1 mom. 9 punkten blir ärenden som gäller utdömande av vite som har förelagts av Finansinspektionen anhängiga på ansökan av Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 5 augusti 2005 om skatteuppbörd (609/2005) 13 §, sådan den lyder delvis
ändrad i lag 240/2008, och
ändras 14 § som följer:

14 § <i>Dröjsmålsränta</i>	ningen för dröjsmålstiden betala en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).
-----------------------------------	---

Om en penninginrättning försummar att överföra skattemedel till skatteuppbördsmyndighetens konto inom fastställd tid, ska penninginrätt-

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 9 april 2010